

dets« i bestemmelsen ændres til »skatteministerens«.

Til nr. 2

Ændringsforslaget skal sikre, at der for blandt benyttede bygninger ikke sker beskatning af genvundne afskrivninger i tilfælde, hvor de genvundne afskrivninger overstiger salgssummen, fordi den nedskrevne værdi opgøres til et negativt beløb som følge af anvendelse af metoden med, at den gennemsnitlige del af anskaffelsessummen danner grundlag for afskrivningerne. En negativ nedskreven værdi er udtryk for, at de foretagne afskrivninger overstiger den del af anskaffelsessummen, der kan henføres til den afskrivningsberettigede del af bygningen.

Afstås bygningen for mere end anskaffelsessummen, giver den negative nedskrevne værdi ikke anledning til problemer, idet der som genvundne afskrivninger højst kan ske beskatning af et beløb svarende til de foretagne afskrivninger.

Afstås bygningen derimod for mindre end anskaffelsessummen, medfører negative nedskrevne værdier, at der sker beskatning som genvundne afskrivninger af et beløb svarende til den negative nedskrevne værdi. Dette vil eksempelvis indebære, at der skal ske beskatning af et større beløb end salgssummen. Dette er ikke rimeligt.

Den foreslåede regel skal føre til, at den nedskrevne værdi ikke kan blive negativ.

Efter lovforslaget opgøres der for bygninger som nævnt i afskrivningslovens § 19 en gennemsnitlig andel af den samlede anskaffelsessum til brug for opgørelsen af fortjeneste eller tab. Andelen opgøres som den andel af den samlede anskaffelsessum, som de afskrivningsberettigede udgifter udgør. Den andel, som de afskrivningsberettigede udgifter udgør af anskaffelsessummen, er også den andel, som skal medregnes af den samlede salgssum for bygningen ved opgørelsen af fortjeneste eller tab.

Denne opgørelsesmetode kan imidlertid indebære, at den nedskrevne værdi beregningsteknisk i nogle tilfælde bliver negativ, jf. lovforslagets bemærkninger.

Der kan forekomme negative nedskrevne værdier i det tilfælde, hvor ejertiden er længere end den periode, som det tager at afskrive et interval af anskaffelsessummen fuldt ud. En negativ nedskreven værdi kan dog kun forekomme, hvis der mindst er ét afskrivningsinterval, der har været

anvendt til et afskrivningsberettiget formål i hele ejerperioden.

Det skyldes, at et givet interval indgår i beregningen af det gennemsnitlige afskrivningsgrundlag med følgende beløb:

$$\frac{\text{den afskrivningsberettigede periode} \times \text{anskaffelsessum for intervallet}}{\text{ejerperioden}}$$

De maksimale afskrivninger, der i alt har kunnet foretages på et afskrivningsinterval, opgøres som

$$\frac{\text{den afskrivningsberettigede periode (dog max. 20 år)} \times \text{anskaffelsessum for intervallet}}{20 \text{ år}}$$

Negativ nedskreven værdi forekommer, når resultatet af den første brøk er mindre end resultatet af den sidste brøk. Dette kan kun være tilfældet, når ejertiden overstiger 20 år og den afskrivningsberettigede periode er mindre end ejertiden, jf. nedenstående eksempler.

Eksempel 1

En bygning erhverves for 1.000.000 kr. I år 1-10 anvendes den for 50 pct.s vedkommende til et afskrivningsberettiget formål. I år 11-30 anvendes den til et afskrivningsberettiget formål for 25 pct.s vedkommende.

Den gennemsnitlige del af anskaffelsessummen, der har været afskrivningsberettiget, udgør således:

$$\frac{10 \text{ år} \times 50 \text{ pct.} \times 1.000.000 \text{ kr.} + 20 \text{ år} \times 25 \text{ pct.} \times 1.000.000 \text{ kr.}}{30 \text{ år}} = 333.333 \text{ kr.}$$

20 år er den periode, inden for hvilken et afskrivningsinterval kan afskrives fuldt ud. Inden for 20 år kan et interval således aldrig være afskrevet fuldt ud, og derfor vil den andel af anskaffelsessummen, der kan henføres til den afskrivningsberettigede del, aldrig kunne udgøre en større del end de afskrivninger, der kunne være foretaget eller faktisk er foretaget.

Hvis der har været foretaget fuld afskrivning på bygningen, vil der være afskrevet 375.000 kr. Det vil sige, at den nedskrevne værdi bliver 333.333 kr. - 375.000 = - 41.667 kr.